

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 19.7.2016.
COM(2016) 477 final

2016/0229 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije u pogledu robe koja je
privremeno napustila carinsko područje Unije morem ili zrakom**

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (CZU)¹ nastoji se olakšati zakonito trgovanje te istodobno osigurati primjeren carinski nadzor i suzbijanje prijevara.

Carinski zakonik Unije stupio je na snagu 30. listopada 2013. godine, ali u cijelosti se primjenjuje od 1. svibnja 2016. godine.

Cilj je ovog prijedloga izmjena članka 136. CZU-a kako bi se osigurala djelotvorna primjena drugih odredbi CZU-a, osobito onih o carinskom nadzoru. Ta bi izmjena trebala stupiti na snagu što prije kako bi se pridonijelo djelotvornom carinskom nadzoru.

U svrhu olakšavanja trgovinskih tokova, u članku 136. CZU-a stoji da se određene odredbe (posebno one kojima se uređuju obveze podnošenja ulazne skraćene deklaracije, podnošenja obavijesti o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova, prijevoza i podnošenja robe carini po istovaru ili pretovaru i čekanja odobrenja prije istovara ili pretovara robe, te odredbe kojima se uređuje privremeni smještaj robe) ne primjenjuju na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Unije dok se kretala izravnim putem između dvije točke na tom području morem ili zrakom bez zaustavljanja izvan Unije. Međutim, neprimjenjivanjem tih odredbi može se ugroziti djelotvoran carinski nadzor te robe.

Člankom 136. CZU-a ne isključuje se zahtjev naveden u članku 134. CZU-a za robu unesenu na carinsko područje Unije prema kojem je ta roba predmet carinskog nadzora i, ako je primjereno, carinske provjere. Međutim, zbog trenutačnog teksta članka 136. nema jasne zakonske osnove za zahtjev za podnošenje robe carinskim tijelima. Bez tog podnošenja robe, carinski nadzor robe koja nije roba Unije i robe Unije čiji se status mora dokazati može se otežati.

Carinska tijela u tim narednim lukama i zračnim lukama moraju imati mogućnost osigurati potpunu i točnu naplatu uvozne carine i drugih davanja, ili točnu primjenu nefiskalnih mjera (npr. veterinarske ili fitosanitarne kontrole) kao i identificirati rizike za robu koja dolazi u njihove luke ili zračne luke.

Stoga je radi osiguranja ispravne primjene drugih odredbi CZU-a, osobito onih o carinskom nadzoru, neophodno predložiti izmjene područja primjene članka 136. CZU-a kojima bi se roba koja nije roba Unije razlikovala od robe Unije, kako slijedi:

- (1) Prvo, jedine odredbe koje se ne bi primjenjivale kada roba koja nije roba Unije ponovno uđe na carinsko područje Unije nakon privremenog izlaska morem ili zrakom izravnim putem trebale bi biti:
 - (1) pravila kojima se uređuje obveza podnošenja ulazne skraćene deklaracije (članci 127. – 130. CZU-a) i
 - (2) pravila kojima se uređuje obveza podnošenja obavijesti o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova carinskom uredu prvog ulaska na carinsko područje Unije (članak 133. CZU-a).

¹ SL L 269, 10.10.2013., str. 1.

- (3) S druge strane, odredbe kojima se uređuje obveza prijevoza robe na određeno mjesto radi podnošenja carini pri istovaru ili pretovaru, čekanja odobrenja prije istovara ili pretovara, te odredbe o privremenom smještaju robe trebale bi se primjenjivati u tim situacijama kako bi se omogućio odgovarajući carinski nadzor.
- (2) Drugo, situacija bi trebala biti slična za robu Unije čiji se status treba dokazati prema članku 153. stavku 2. CZU-a u tolikoj mjeri da carinska tijela moraju imati mogućnost provjeriti dokaz njezina statusa kao robe Unije.
- (3) Treće, pravila koja se ne primjenjuju na robu Unije koja je zadržala svoj status na temelju članka 155. stavka 2. CZU-a mogu uključivati i pravila kojima se uređuje obveza podnošenja robe carini pri istovaru ili pretovaru te obveza čekanja odobrenja prije istovara ili pretovara robe (članci 139. – 140. CZU-a). Razlog je tome to što čak i ako je roba privremeno napustila carinsko područje Unije, njezin se status nije promijenio i ne treba se dokazivati.
- (4) Konačno, određena bi upućivanja trebalo izbrisati iz članka 136. CZU-a, kako slijedi:
- (1) upućivanje na članak 135. stavak 1. i članak 137. CZU-a trebalo bi izbrisati jer bi se roba svakako trebala prevesti na mjesta koja su carinska tijela odredila;
 - (2) upućivanje na članak 141. CZU-a trebalo bi izbrisati jer bi se članak 141. stavak 1. trebao nastaviti primjenjivati na robu koja se premještala u postupku provoza kada ponovno uđe u carinsku uniju;
 - (3) upućivanje na članke 144. – 149. CZU-a trebalo bi izbrisati jer se odredbe o privremenom smještaju ni u kojem slučaju ne primjenjuju na robu Unije i njihova je primjena na robu koja nije roba Unije greškom isključena.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Prijedlogom se nastoji osigurati pravilna primjena Uredbe (EU) br. 952/2013 koja je potpuno usklađena s postojećim politikama i ciljevima relevantnima za trgovinu robom koja se unosi na carinsko područje Unije i iznosi iz njega, te se iz carinskog područja Unije izvozi i u njega uvozi.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Pravna je osnova članak 207. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

- **Supsidijarnost**

Prijedlog je u isključivoj nadležnosti Unije prema članku 3. stavku 1. točki (e) Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog ne obuhvaća razvoj novih politika u usporedbi sa zakonodavnim aktom koji se njime mijenja; njime se samo mijenja jedna odredba kako bi se osigurala pravilna primjena drugih odredbi iste Uredbe. Budući da je Uredba (EU) br. 952/2013 pravni akt EU-a, može se

izmijeniti samo jednakovrijednim pravnim aktom. Države članice ne mogu djelovati pojedinačno.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

Savjetovanja sa zainteresiranim dionicima

Tom se izmjenom ne mijenja sadržaj Uredbe (EU) br. 952/2013 pa je savjetovanje sa zainteresiranim dionicima prije donošenja te Uredbe i dalje relevantno.

O relevantnoj se izmjeni također raspravljalo s državama članicama i predstavnicima trgovine na nekoliko zajedničkih sastanaka carinske stručne skupine i trgovinske kontaktne skupine te je postignut dogovor o sadržaju predložene verzije.

Procjena učinka

Nema potrebe za dodatnom procjenom učinka. Prijedlogom se samo mijenja jedna odredba kako bi se uskladila s drugim odredbama Uredbe (EU) br. 952/2013, koja je preinaka Uredbe (EZ) br. 450/2008 za koju je Komisija provela procjenu učinka.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Predložena izmjena ne bi trebala izravno utjecati na proračun, ali će se njome olakšati prikupljanje vlastitih sredstava.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 o Carinskom zakoniku Unije u pogledu robe koja je privremeno napustila carinsko područje Unije morem ili zrakom**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) U svrhu olakšavanja trgovinskih tokova, člankom 136. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća² isključuje se primjena određenih odredbi te Uredbe na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Unije dok se kretala izravnim putem između dvije luke ili zračne luke u Uniji bez zaustavljanja izvan Unije. Te su odredbe pravila kojima se uređuje obveza podnošenja ulazne skraćene deklaracije, pravila kojima se uređuje obveza podnošenja obavijesti o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova, pravila kojima se uređuje obveza prijevoza na određena mjesta i podnošenja robe carinskim tijelima kada se vrši istovar ili pretovar te pravila kojima se uređuje privremeni smještaj robe.
- (2) Iz toga proizlazi da nema zakonske osnove za zahtjev za podnošenje robe s kojom se vrši istovar ili pretovar kada roba ponovno uđe na carinsko područje Unije nakon što ga je privremeno napustila. Bez podnošenja bi carinskim tijelima moglo biti teže osigurati nadzor te robe pa postoji rizik da se ni naplata uvozne carine ni drugih davanja ne izvrši točno, kao i da se nefiskalne mjere, kao što su veterinarske ili fitosanitarne kontrole, ne primijene pravilno.
- (3) Članak 136. Uredbe (EU) br. 952/2013 stoga bi trebalo izmijeniti kako bi se uzele u obzir različite situacije u pogledu robe koja nije roba Unije i robe Unije.
- (4) U svrhu osiguranja djelotvornog carinskog nadzora robe koja nije roba Unije, odredbe kojima se uređuje obveza prijevoza robe na određena mjesta, podnošenja carini pri istovaru ili pretovaru, čekanja odobrenja prije istovara ili pretovara, kao i odredbe o privremenom smještaju robe trebale bi se nastaviti primjenjivati na robu koja nije roba Unije. Stoga bi u članku 136. trebalo propisati da se u odnosu na robu koja nije roba Unije isključe samo pravila kojima se uređuje obveza podnošenja ulazne skraćene deklaracije i obveza podnošenja obavijesti o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova.

² Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

- (5) U svrhu osiguranja djelotvornog nadzora robe Unije, u članku 136. trebalo bi razlikovati situaciju u kojoj se status robe Unije treba dokazati prema članku 153. stavku 2. Uredbe (EU) br. 952/2013 od one u kojoj je roba Unije zadržala svoj status na temelju članka 155. stavka 2. te Uredbe.
- (6) Kad je riječ o robi Unije čiji se status treba dokazati prema članku 153. stavku 2. Uredbe (EU) br. 952/2013, treba se isključiti samo primjena pravila kojima se uređuje obveza podnošenja ulazne skraćene deklaracije i obveza podnošenja obavijesti o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova, čime se omogućuje odgovarajući carinski nadzor.
- (7) Ni pravila propisana člankom 139. Uredbe (EU) br. 952/2013 kojima se uređuje obveza podnošenja robe carini po istovaru ili pretovaru i obveza čekanja odobrenja prije istovara ili pretovara robe propisana člankom 140. te Uredbe također se ne bi trebala primjenjivati na robu Unije koja je zadržala svoj status na temelju članka 155. stavka 2. te Uredbe uzimajući u obzir činjenicu da, čak i ako je roba privremeno napustila carinsko područje Unije, njezin se status nije promijenio i ne treba se dokazivati.
- (8) Upućivanja u članku 136. Uredbe (EU) br. 952/2013 na članak 135. stavak 1. i članak 137. te Uredbe trebalo bi izbrisati da bi se osobe koje unose robu na carinsko područje Unije obvezalo da je prevezu na mjesto koje su odredila carinska tijela, tako da ona mogu provjeriti ako je potrebno radi li se o robi Unije ili o robi koja nije roba Unije.
- (9) Upućivanje u članku 136. Uredbe (EU) br. 952/2013 na članak 141. te Uredbe trebalo bi izbrisati da bi se pojasnilo da se članak 141. stavak 1. kojim se isključuje primjena određenih odredbi na robu koja se premještala u postupku provoza primjenjuje i kada roba ponovno uđe na carinsko područje Unije nakon što ga je privremeno napustila morem ili zrakom izravnim putem.
- (10) Upućivanje u članku 136. Uredbe (EU) br. 952/2013 na članke od 144. do 149. te Uredbe o privremenom smještaju također bi trebalo izbrisati. Ta se pravila ni u kojem slučaju ne primjenjuju na robu Unije i njihovo je isključivanje za robu koja nije roba Unije pogreška koju treba ispraviti.
- (11) Ova bi Uredba trebala stupiti na snagu što prije kako bi se osigurao djelotvoran nadzor robe bez daljnje odgode,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

U Uredbi (EU) br. 952/2013 članak 136. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 136.

Roba koja je privremeno napustila carinsko područje Unije morem ili zrakom

1. Članci od 127. do 130. te članak 133. ne primjenjuju se ako se roba koja nije roba Unije unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.

2. Članci od 127. do 130. te članak 133. ne primjenjuju se ako se roba Unije čiji se carinski status treba dokazati na temelju članka 153. stavka 2. unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.
3. Članci od 127. do 130. te članci 133., 139. i 140. ne primjenjuju se ako se roba Unije koja se premješta bez promjene svog carinskog statusa u skladu s člankom 155. stavkom 2., unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije. ”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećega dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik